

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

33. An si non adsit Confessarius potens absolvere à peccatis reservatis, possit, qui illa habet, elicita tantum contritione, sine ulla prævia confessione Eucharistiam sumere? Idem est dicendum de eo, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Aliquibus referuatis. Ref. XXXII. &c. 285

contritus sine praua confessione Sacrum confite-
re?

Et si talis Sacerdos habeat cum aliquo peccato referua-
to aliqua peccata non referuata, vel saltem alia pec-
cata venialia, teneatur confiteri omnia supra dicta
peccata venialia, & referuata, vt possit saltem ab il-
lis indirecè absolui?

Et quid est dicendum, si Sacerdos, qui habet peccatum
referuatum, habeat etiam facultatem vt possit illud
confiteri inferiori cum onere postea comparandi cor-
am Superiore, an possit omittere confessionem? Ex
part. 2. tr. 14. Ref. 65.

nis impedimenta, quia, vt ait Suarez tom. 4. disp. 31.
sect. 3. num. 6. & tom. 5. disp. 1. sect. 3. num. 9. excom-
municatio non irritat absolutionem, dum se tenet ex
parte recipientis.

3. At ego tunc probabiliter etiam putauì, non solum
ratione excommunicationis, sed etiam propter
solum peccatum referuatum potuisse consulentem
celebrare sine praua confessione. Et ita liberat pen-
itentes habentes casum referuatum à confessione
peccatorum, etiam non referuatorum, Richardus in
4. disp. 17. art. 2. quest. 8. ad 2. Adrianus quest. 4. de con-
fess. Durandus in 4. disp. 17. quest. 19. & nouissime
Syluius in addit. ad 3. p. D. Thomas, quest. 20. art. 2.
queritur 3. potest igitur in tali casu sacerdos, siue lai-
cus, sumere Eucharistiam, vel celebrare Missam sine
praua confessione cum Sacerdote inferiori, sed tan-
tum cum contritione, tanquam non habens copiam
Confessarij.

doctrina Ref.
34. & alia
Ref. eius
prima not.

Sup. hoc in
§. 1. 3. & 4.
Ref. prateri-
ta, & in Ref.
seq. & in aliis
eius prima
not.

4. Dixi non solum ratione excommunicationis, quia
si peccatum referuatum habeat annexam excom-
municationem, tunc licet penitens habeat alia peccata
non referuata, non tenebitur illa confiteri sacerdoti
inferiori, sed poterit virgine necessitate sumere Eu-
charistiam eliciendo actum contritionis. Et ita docent
Valquez tom. 4. tract. de excomm. dub. 4. num. 8. §.
tertia ergo opinio. Syluius vbi supra. Megala in 1. p.
lib. 5. cap. 19. n. 7. in fine. Ledelma in summa tom. 1.
cap. 20. diffie. 2. Paludanus in 4. disp. 17. quest. 6. art.
1. corcl. 2. & 4. Syluest. ver. Excommunicatio 4.
num. 1. & verb. confess. 1. q. 3. cas. 5. & verb. confessor 3.
n. 12. Gabriel in 4. q. 1. art. 3. dub. 2. D. Antoninus p. 3.
tit. 14. cap. 19. §. 4. & alij. Ex quibus omnibus appa-
ret, penitentem habentem casum referuatum, etiam
cum excommunicatione, virgine necessitate ad cele-
brandum, vel communicandum, posse vt sibi magis li-
buerit vel expedierit, aut confiteri peccata non re-
feruata, seu simul referuata, & non referuata, vel
elicere actum contritionis, & sine praua confessione
celebrare, aut communicare.

Sup. cõteno
in hoc §. in
Ref. omnibus
& §§. cõtenis
& in annot. 1.
huius Ref.

RESOL. XXXIII.

An si non adsit Confessarius potens absoluerè à pecca-
tis referuatis, possit, qui illa habet, elicita tantum
contritione, sine vlla praua confessione Eucharistia
sumere?

Idem est dicendum de eo, qui habet excommunicatio-
nem referuata, virgine necessitate communicandi?

Et quid, si prater mortale ex cuius manifestatione pen-
itens timet damnium, non habet nisi venialia, an in
eo casu talis Sacerdos teneatur confiteri venialia ad
præceptum de præmittenda confessione sacramentali
ante Eucharistiam seruandum?

Idem est dicendum ad præceptam annuæ confessionis
implendum: Ex part. 9. tr. 3. Ref. 11.

§. 1. Negatiuè respondet Garcias in sum. Theol. Sup. prima
mor. tr. 3. diffie. 5. dub. 1. punct. 5. n. 96 & diffie. huius
segg Amicus Cur Theol. disp. 26. sect. 2. num. 14 sic as- Ref. sup. in
serit: [A Confessione non excusatur, qui habet Sa- Ref. 31. §. 1. 3.
cerdotem à quo possit absolui à non referuatis, licet & 4. & in Ref.
directè absolui non possit à referuatis: nam, sicut in 32. §. At ego,
tali casu tenetur tali Sacerdoti confiteri ad præcep- & inf. in Ref.
tum annuæ Confessionis, quod est minus; ita ad seq. §. No. a-
præceptum de præmittenda sacramentali confessione du & signatè
peccati mortalis ante Eucharistiam, quod est ma- §. Sed plus,
ius. Eadem ratio est de illo, qui probabiliter timet & inf. in hac
aliquid notabile damnium spirituale, aut temporale ipamet Ref.
se passurum ex Confessione alicuius peccati: nam §. Sed ego &
tunc tenetur confiteri reliqua eo duntaxat suppress. in Ref. 37.
fo, ex cuius manifestatione damnium timet: sicut §. 1. & sup.
in tr. 3. lege
Ref. 58. §. 5.
in sed obiret

RESOL. XXXII.

Quidam habeat casum referuatum cum excommuni-
catione annexa, & virgine necessitate celebravit,
quaesierunt, an in tali casu teneatur confiteri Sacer-
doti inferiori?

Idem est de laico, virgine necessitate ad communica-
ndum?

Et quid in dicto casu, si penitens habeat aliqua pec-
cata non referuata, an teneatur illa confiteri Sacer-
doti inferiori? Ex part. 3. tractat. 4. Refol. 103.
alias 104.

§. 1. Aliqui affirmatiuè responderunt, nam in tali
casu consulens tenebatur saltem confite-
ri peccata non referuata, vt docent Alexander p. 4.
q. 8. membr. 4. art. 5. §. 2. Soto lect. 1. c. de confessione,
& probabilem putat Filliucius tom. 1. tract. 4. cap. 7. n.
213. & licet necessariò in tali casu confitenda esse
omnia peccata, velut Vega in speculo curatorum tom.
1. cap. 11. n. 173. Chapeauilla tract. de cas. referuat. cap.
8. & alij.

2. Nec obstat, quòd peccatum referuatum habe-
bat annexam excommunicationem, nam in tali casu
etiam potest penitens confiteri peccata ex mente
Nauari cap. 9. num. 3. Couarruua in cap. alma ma-
ter. p. 1. §. 2. num. 5. Caietani in summa, ver. absolutio-

in eo casu teneretur tali Sacerdoti confiteri ad præceptum annuæ Confessionis implendum.

2. Sed quid, si, præter mortale, ex cuius manifestatione timet damnum, non habeat nisi venialia, an in eo casu tali Sacerdoti teneretur confiteri venialia ad præceptum de præmittenda sacramentali Confessione ante Eucharistiam seruandum? Variant in hoc Doctores: ego tamen puto teneri; nam, sicut in eo casu teneretur confiteri venialia ad præceptum annuæ Confessionis seruandum; ita à fortiori teneretur ad præceptum dignæ Communionis adimplendum.

3. Dices: Ergo ad seruandum hoc præceptum tenemur confiteri cuius Sacerdoti, etiam simplici, nullam habenti iurisdictionem; cum quivis Sacerdos auctoritatem habeat absolvendi à venialibus Respondendo, negando consequentiam: sicut nec tenemur ad seruandum annuæ Confessionis præceptum confiteri peccata venialia cuius Sacerdoti, sed tantum proprio. Ratio: quia cum præceptum tantum sit de præmittenda Confessione peccati mortalis, per se tale præceptum supponit in Confessario auctoritatem, & iurisdictionem supra peccata mortalia. Ergo hoc ipso, quod Sacerdos non habet talem auctoritatem, non tenemur illi confiteri esto confitendo illi tantum venialia, in quæ habet auctoritatem, indirectè absolueret à mortalibus, supra quæ non habet auctoritatem. Nec est par ratio de eo, qui suppresso mortali, ex cuius manifestatione damnum timet confiteretur venialia ei, qui auctoritatem habet supra mortalia: nam talis Confessor comprehenditur in Decreto Concilij, in quo tamen non comprehenditur, qui nullam habet iurisdictionem supra peccata mortalia. Huevsque Pater Amicus.

Docuit in omnibus Ref. & §§. not. primæ huius Ref.

Quæ hic est Ref. antecedens, & in aliis eius notationum.

in eo casu teneretur tali Sacerdoti confiteri ad præceptum annuæ Confessionis implendum.

2. Sed quid, si, præter mortale, ex cuius manifestatione timet damnum, non habeat nisi venialia, an in eo casu tali Sacerdoti teneretur confiteri venialia ad præceptum de præmittenda sacramentali Confessione ante Eucharistiam seruandum? Variant in hoc Doctores: ego tamen puto teneri; nam, sicut in eo casu teneretur confiteri venialia ad præceptum annuæ Confessionis seruandum; ita à fortiori teneretur ad præceptum dignæ Communionis adimplendum.

3. Dices: Ergo ad seruandum hoc præceptum tenemur confiteri cuius Sacerdoti, etiam simplici, nullam habenti iurisdictionem; cum quivis Sacerdos auctoritatem habeat absolvendi à venialibus Respondendo, negando consequentiam: sicut nec tenemur ad seruandum annuæ Confessionis præceptum confiteri peccata venialia cuius Sacerdoti, sed tantum proprio. Ratio: quia cum præceptum tantum sit de præmittenda Confessione peccati mortalis, per se tale præceptum supponit in Confessario auctoritatem, & iurisdictionem supra peccata mortalia. Ergo hoc ipso, quod Sacerdos non habet talem auctoritatem, non tenemur illi confiteri esto confitendo illi tantum venialia, in quæ habet auctoritatem, indirectè absolueret à mortalibus, supra quæ non habet auctoritatem. Nec est par ratio de eo, qui suppresso mortali, ex cuius manifestatione damnum timet confiteretur venialia ei, qui auctoritatem habet supra mortalia: nam talis Confessor comprehenditur in Decreto Concilij, in quo tamen non comprehenditur, qui nullam habet iurisdictionem supra peccata mortalia. Huevsque Pater Amicus.

4. Sed ego puto probabiliter, ut olim docui, in tali casu quando non adest Confessarius, qui possit absolueri à reservatis, posse aliquem celebrare, vel sumere Eucharistiam absque Confessione præmissa, eliciendo solum actum contritionis. Et hanc sententiam, tanquam probabilem, etiam admittit Lessius in 3. part. quest. 80. art. 4. dub. 2. num. 9. Et ita, me citato, tenet etiam Ludovicus Caspensis in *Cur. Theol. tom. 2. tract. 2. disput. 9. sect. 2. num. 17.* vbi sic ait: [Inquires, an, qui habet peccatum reservatum, teneatur confiteri Sacerdoti habenti solum potestatem in non reservata; an verò possit communicare absque Confessione, quasi non habeat copiam Confessarii, cum in hac re triplex sit sententia? Prima asserentium debere confiteri inferiori reservata, & non reservata, ut absoluat directè à non reservatis, & indirectè à reservatis. Secunda existimantium, posse communicare cum sola contritione; non tamen posse confiteri inferiori, quia inferior non potest validè absolueri à non reservatis. Tertia aliorum asserentium, in eo euentu non obligari ad confitendum peccata reservata, à quibus inferior non potest absolueri; obligari tamen ad dicenda confessio peccata non reservata, à quibus absolueri potest. Placet mihi resolutio Diana tom. 2. tract. 4. ref. 104. quamlibet harum sententiarum tutò posse sequi, sic enim ait: Ex quibus omnibus apparet, penitentem habentem casum reservatum, etiam cum excommunicatione, vigente necessitate ad celebrandum, vel communicandum, posse, ut sibi magis libuerit, vel expedierit, aut confiteri peccata non reservata, seu simul reservata, & non reservata, vel elicere actum Contritionis, & sine pravâ Confessione celebrare, aut communicare. his obstat Tridentinum sess. 14. cap. 7. vbi ait: *Extra mortis articulum Sacerdotem inferiorem nihil posse in casibus reservatis.* Nam intelligendum est nihil posse directè potest tamen indirectè: si quis enim immo reservatorum, confiteatur non reservata, cer-

tissimum est indirectè absolui à reservatis; ergo quamvis inferior Sacerdos nihil possit directè in reservata, poterit tamen indirectè.] Ita Caspensis, & iterum ego.

5. Nota, quod eodem modo philosophandum est de eo, qui habet excommunicationem reservatam vigente necessitate communicandi, & carente copia Superioris legitimi, posse quidem in tali casu cum contritione communicare, vel posse confiteri non reservata Sacerdoti inferiori, à quo absoluat directè ab illis, & indirectè à reservatis, licet maneat adhuc excommunicatus. Excommunicatio enim, sicut propter vigentem necessitatem non privat illum tunc receptione Eucharistia, ita ob eandem necessitatem nec privat receptione Sacramenti penitentia. Quæ doctrina simili modo fundatur in varietate, & diversitate sententiarum aliorum negantium, posse confiteri, ut absoluat directè à non reservatis, aliorum verò affirmantium.

RESOL. XXXIV.

An in casu necessitatis possit quis confiteri peccata reservata, que habent annexam excommunicationem cum Sacerdote inferiori?

Et quid, si peccatum reservatum non habeat annexam excommunicationem, licet penitens habeat aliqua peccata non reservata, an teneatur illa confiteri cum Sacerdote inferiori? Ex part. 3. tract. 5. & Muc. 1. Ref. 68.

§. 1. **Q**uis ad vitandum scandalum debet Missam celebrare, habet casus reservados cum excommunicatione annexa, existimat se non esse contritum, sed tantum attritum: quæritur an possit confiteri illa peccata reservata cum annexa excommunicatione; ita ut per Sacramentum de attrito efficiatur contritus, & sic sine peccato celebrare? Respondent communiter negativè, quia excommunicatione non ablata, absolutio invalida est; sed in tali casu Confessarius non habet iurisdictionem circa excommunicationem: ergo invalida erit talis confessio. Et ita docent Paludanus in 4. dist. 17. q. 6. art. 1. concl. 2. & Sylvester. verb. excommunicatio 4. n. 1. & verb. confessio 1. q. 3. cap. 5. & verb. Confess. 3. n. 12. Gabriel in 4. q. 1. art. 3. dub. 2. D. Antonin. part. 3. tit. 1. 4. cap. 19. §. 4. Sotus in 4. dist. 22. q. 1. art. 1. Ledesma 2. part. 4. q. 23. art. 1. Valquez in 3. part. tom. 4. tract. de excommunicatione dub. 4. numer. 8. Ledesma in summa, tract. de penitentia cap. 20. dub. 2. Toletus lib. 3. cap. 8. §. tertius casus, & alij.

2. Sed contrariam sententiam puto etiam probabilè esse, quam docent Navar. in manual. cap. 9. m. 3. Covar. in cap. alma mater. part. 1. §. 2. num. 5. Calceanus in summa vers. absolutiois impedimenta, & in opusc. 9. 1. de qualitate confess. & ver. excommunic. minor. Suar. in 3. p. tom. 4. disput. 3. sect. 3. n. 6. & tom. 5. dist. 19. sect. 3. n. 9. & nouissime Villalobos in summa, tom. 1. tract. 9. diff. 40. n. 7. vbi sic asserit: *En el caso de la conclusion pasada (nempe quando penitens ratione scandali debet celebrare, & habet casus reservados) es licito absoluer al penitente de los pecados no reservados, aunque el pecado reservado annexa de comunión: de la qual el inferior no puede absoluer: esta sentencia es de Angelo, Medina, y Suarez. El fundamento es, que la de comunión no haze inhabil a la persona para recibir el Sacramento, sino solo prohibe, que no se reciba, que puesta la dicha materia y forma, no se puede impedir el Sacramento; y assi si el confessor olvidasse de absoluer de la excomunión, y absoluiesse primero de los pe-*